

Εἶναι σπουδαῖον διὰ πάντα ἀνθρώπου νὰ μορφώσῃ εἰς ἑαυτὸν σταθερὰν θρησκευτικὴν πίστιν.

•Ο Σὶρ Χούμφρεϋ Ἀδεις, ὅστις οὕτε ἀποκλειστικὸς ἦτο, οὕτε φανατικὸς, ἀλλ' ἀνὴρ διέσημος ὡς πεπαιδευμένος καὶ φιλόσοφος, συνείθιζε νὰ λέγῃ, • Δὲν ζηλεῖω τὰς ιδιότητας καὶ δυνάμεις τοῦ πνεύματος καὶ τῆς διανοίας, τὰς ὁποίας παρατηρῶ εἰς ἄλλους, ἀλλ' ἀν' ἀφινόμεν' ἐλεύθερος νὰ ἐκλέξω ποῖας ἀπὸ αὐτὰς ἤθελον νὰ ἔχω ἐγὼ, θὰ ἐπρωτίμων τὴν σταθερὰν καὶ ἀκλόνητον θρησκευτικὴν πίστιν ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην εὐλογίαν, διότι κάμνει τὴν ζωὴν ἀσκησιν ἀγαθότητος, δημιουργεῖ νέας ἐλπίδας, ὅταν βλαίαι ἐπίγειοι ἐλπίδες ἀφανίζονται, καὶ ἐπιχέει ἐπάνω εἰς τὴν σῆψιν καὶ τὴν καταστροφὴν τῆς ὑπάρξεως τὸ λαμπρότατον καὶ ὡραϊότατον βλῶν τῶν φώτων — ἐξεγείρει ζωὴν ἐν τῷ θανάτῳ, καὶ ἐκ τῆς φθορᾶς καὶ σήψεως δημιουργεῖ ὠραιότητα καὶ αἰώνιον δόξαν. •

•Ἡ παιδικὴ καὶ νεανικὴ ἡλικία εἶναι ὁ καταλληλότερος καιρὸς πρὸς ἀπόκτησιν τοιαύτης θρησκευτικῆς πίστεως, καὶ ἡ Ἀγία Γραφὴ τὸ προσφορώτατον μέσον πρὸς χρησίαν αὐτῆς. Προτρέπομεν λοιπὸν πάντας τὰς μικροὺς μας ἀναγνώστας καὶ φίλους νὰ ζητήσων διὰ τῆς ὁρθῆς χρήσεως τῆς Γραφῆς ν' ἀποκτήσων τὸν θησαυρὸν τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐζήλευε τόσοι πολλοὶ ἐπερίφημος ἄγγλος φιλόσοφος Δάδης, καὶ ὁ ὁποῖος μόνος μένει ἀδιάφθορος ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ παρέχει τοιαύτας καὶ τοσαύτας εὐλογίας εἰς τὸν κάτοχον αὐτοῦ.

Ο ΘΕΟΣ ΠΑΝΤΑΧΟΤ ΠΑΡΩΝ.

•Ο Λόρδος Κράβεν ἔζη εἰς τὸ Λονδῖνον, ὅταν ἡ παύλῃς ἐπεσκέφθῃ τὴν μητρόπολιν ἐκείνην καὶ ἔκαμνε τρομερὰν θραῦσιν. Ἐκατοικοῦσε δ' εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς πόλεως, εἰς τὸ ὅποιον ἡ ἀσθένεια ἔκαμνε τὴν μεγίστην θραῦσιν. Διὰ νὰ ἀποφύγῃ λοιπὸν τὸν ἐπαπειλοῦντα κίνδυνον ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐξοχικὴν του κατοικίαν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ ἑμαῖα του μετὰ τεσσάρων ἱππων ἤτοιμασθη. τὰ πράγματά του ἐτέθησαν ἐπ' αὐτῆς καὶ τὰ πάντα ἦσαν ἑτοιμα διὰ τὸ ταξεῖσθαι.

Ἐνθ' δὲ αὐτὸς κατέβαινε τὴν κλίμακάν με τὸν πῖλον ἀνὰ χεῖρας καὶ τὴν μάστιγα ὑπὸ τὴν μασχάλῃν διὰ νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν ἑμαῖαν, ἤκουσε τὸν μαῦρον ὕπνρητὴν του λέγοντα εἰς ἕνα ἄλλον ἀπὸ τῆς συνυπηρέτας τοῦ χαμηλῇ τῇ φωνῇ, ἀνομίζω, ὅτι ἐπειδὴ ὁ κύριός μας ἀφίνει τὸ Λονδῖνον καὶ πορεύεται εἰς τὴν ἐξοχὴν, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον, πιστεύει, ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ πρέπει νὰ ζῇ εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν πόλιν. • Ὁ μαῦρος εἶπε ταῦτα ὅχι διὰ νὰ περιπαίξῃ τὸν κύριόν του, ἀλλὰ διότι αὐτὸς

ἐπίστευεν εἰλικρινῶς εἰς τὴν ὑπαρξίν πολλῶν θεῶν, ἀλλ' οἱ λόγοι του ἐπρόξενον ἰσχυρὰν ἐντόπῳσιν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Λόρδου Κράβεν καὶ τὸν ἔκαμαν νὰ σταματήσῃ. • Ὁ Θεός, — εἶπε κατ' ἑαυτὸν, — ζῇ ἀπανταχοῦ τῆς Γῆς καὶ δύναται νὰ με διαφυλάξῃ εἰς τὴν πόλιν ὡς καὶ εἰς τὴν ἐξοχὴν. Θὰ σταθῶ λοιπὸν ὅπου εἶμαι. Ἡ ἀμάθεια τοῦ πτωχοῦ τούτου μαῦρου μοι ἔδωκεν ἐν ὥραϊον καὶ διδακτικὸν μάθημα. Κύριε συγχώρησον τὴν ἀπιστίαν μου εἰς τὴν θεῖαν σου Πρόνοιαν, ἥτις μοι ἔκαμε νὰ δραπέτεύσω ἐκ τῶν χειρῶν σου. • Ἀμέσως δὲ διέταξε νὰ καταβιβασθῶσι τὰ πράγματά του, καὶ νὰ διοζευχθῶσιν οἱ ἵπποι ἀπὸ τῆς ἑμαῖης, ἐξηκολούθησε δὲ μένων εἰς τὴν πόλιν, καὶ μολονότι περιήρχετο τὰς οἰκίας τῶν γειτόνων του προσπαθῶν νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν δυστυχίαν των, δὲν προσεδλήθη ὅμως ἀπὸ τὴν θανατηφόρον ἐκείνην ἀσθένειαν, ἀλλ' ἐπέζησε, λαθὼν παρὰ τοῦ Κυρίου ὑγίαν καὶ μακρὰν ζωὴν διὰ τὴν πρὸς Αὐτὸν ἐμπιστοσύνην τοῦ.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΑΨΙΔΟΣ (καμάρας.)

Εἶναι ἀλήθεια αξιοπερίεργος, ὅτι ἡ ἀψὶς δὲν ἐγνωρίζετο εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Οἱ Αἰγύπτιοι δὲν ἐγνώριζον τὰς ιδιότητας αὐτῆς, ἀν καὶ σπανίως μετεχειρίζοντο ἔβλα εἰς τὰ κτίριά των. Οἱ διαδρόμοι εἰς τὰς Μεγάλας Πυραμίδας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν κυρτὰ σκέπας, κατ' ἀρχὰς ἐκαλύπτοντο ἀπὸ μονολίθους, εἰς τοὺς ὁποῖους ἀφοῦ ἀφηρμόζοντο ἔδιδον διὰ τῆς σμύλης τὸ κυρτὸν σχῆμα.

Οἱ Χαλδαῖοι ἐπίσης δὲν ἐγνώριζον τὴν χρῆσιν τῆς ἀψίδος. Οἱ κρεμαστοὶ κῆποι τῆς Σεμιράμιδος ἐστηρίζοντο ἐπὶ πλακῶν, τὰ δὲ ἀπομηνάρια τῶν στηλῶν εἰς τὰ ἐρείπια τῆς Περσепόλεως συνηνοῦντο ὁμοῦ διὰ τεμαχίων μαρμάρου τεθειμένων ὀριζοντίως.

Ἔτι καὶ αὐτοὶ οἱ πολυμήχανοι καὶ εὐμήχανοι Ἕλληες, ἀν καὶ ἀφῆκαν δεῖγματα τέχνης, πρὸς τὰ ὁποῖα τὰ ἔργα τῶν νεωτέρων δὲν δύνανται νὰ συγκριθῶσι, δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως ν' ἀνεύρωσι τὸ μυστήριον τῆς ἀψίδος.

Εἶναι δὲ περίεργον, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἡ ἀνθρώπινος εὐφυΐα δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνεύρῃ, ὁ εἰς τὴν τύρφην (ἡμαπολιθωμένην φωτικὴν οὐσίαν) ζῶν μύρμηξ ἐγνώριζε νὰ κατασκευάζῃ. Ὁ μικρὸς οὗτος ἀρχιτέκτων κατασκευάζει τὰ καμαρωτὰ οἰκήματά του ἀνευ πηλοῦ στηρίζόμενος ἀπλῶς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀψίδος!

• Ὅταν οἱ δίκαιοι μεγαλυνθῶσιν, ὁ λαὸς εὐφραίνεται· ἀλλ' ὅταν ὁ ἀσεβὴς ἐξουσιάζῃ, στενάζῃ ὁ λαός. •

(Παρ. κθ'. 2)